

SREČNO IN USPEŠNO 1971

muše delo

GLASILO SKUPŠČINE
OBČINE LAŠKO

Letnik V. — Laško, januar 1971 — številka 1 (41)

AKCIJA 1971 ZA JURKLOŠTER

V okviru pomoči Kozjanskemu se je tudi v naši občini pričela organizirana akcija. Ker gre za širše organizirano družbeno in gospodarsko pomoč, bo ta potekala etapno. Vsako leto bodo delovne organizacije v občini sodelovale pri reševanju problematike nekega kraja. V letu 1971 se bo pričelo z akcijo v Jurkloštru, naslednje leto bodo na vrsti Breze ali Vrh itd.

4. Asfaltirati cesto in parkirišče v centru naselja;
5. Ureditev vodovoda;
6. Ureditev okolice zgodovinskih spomenikov, predvsem pa odstranitev ruševin pri cerkvi;
7. Ureditev hišnih fasad in objektov v naselju;
8. Najnujnejša popravila v osnovni šoli Jurklošter in Henina;

program res lahko v čimkrajšem času in polni meri realiziral.

Na posvetu direktorjev in predsednikov delavskih svetov gospodarskih organizacij v občini, ki ga je sklical predsednik Skupščine občine Laško MIHA PROSEN, so poleg drugega predstavniki gospodarskih organizacij obravnavali tudi ta program. V glavnem so vsi podprli to akcijo in obljubili, da bodo pri samoupravnih organih skušali izposlovati sklep o pomoči Jurkloštru. Predstavniki nekaterih delovnih organizacij so to pomoč že obljubili, zato upamo, da ta akcija ne bo ostala samo črka na papirju.

JANKO GOLOB

JURKLOŠTER POZIMI

Predsedstvo občine je skupaj z upravnimi organi pripravilo predlog programa konkretnih akcij za pomoč Jurkloštru v letu 1971, ki predvideva, da bi bilo treba storiti naslednje:

1. Regulirati potok Gračnico skozi naselje v Jurkloštru;
2. Izdelati dokumentacijo za urbanistični razvoj kraja, ki bo vsaj v grobem reševala in določala nadaljnje posege v tem prostoru;
3. Urediti kanalizacijo in javno razsvetljava skozi naselje;

9. Ureditev zobozdravstvene ambulante za otroke, pa tudi za drugo prebivalstvo, v prostorih osnovne šole Jurklošter.

Predračunska vrednost vseh teh del bi bila od 350.000 do 400.000 dinarjev. Po programu naj bi posamezne naloge prevzela ena ali več delovnih organizacij v občini, ki bi financirala vsa dela in poskrbela za izvedbo. Seveda bodo pri tem morali v čim večji meri sodelovati tudi prebivalci Jurkloštra, ki naj bi s svojim delom prispevali, da bi se obsežen

NAŠI ODLIKOVANCI 1970

Z ukazom predsednika Socialistične federativne republike Jugoslavije Josipa Broza-Tita so bila na slavnostnih akademijah v počastitev Dneva republike podeljena odlikovanja 16 odlikovancem.

RED ZASLUGE ZA NAROD S SREBRNIMI ŽARKI je prejelo **GASILSKO DRUŠTVO LAŠKO**.

RED DELA Z ZLATIM VENCEM je dobil **PONEBSEK Ivan**, direktor Tovarne lesne galanterije iz Rimskih Toplic.

Z **REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM** so bili odlikovani: **DROLČ Ela**, upokojena računovodkinja, **SINIGOJ Roža**, upokojena učiteljica; **PADER Marija**, upokojena učiteljica; **JUTRISA Franc**, upokojeni lesostrugarski mojster; **HRASTELJ Peter**, st. upokojeni mizaški mojster — vsi iz Laškega; **PERGAR Viktor**, upokojeni predmetni učitelj iz Rače; **BABIČ Anton**, obratovodja Cementarne iz Zidanega mosta; **KRŽAN Karl**, trgovski poslovodja iz Vrhovega; **POZLEP Karl**, delavec iz Velikih Grahov in **JANČIČ Alojz**, delavec iz Laškega.

RED REPUBLIKE Z BRONASTIM VENCEM je prejel **KOZELJ Alojzij**, upokojeni učitelj z Ogeč pri Rimskih Toplicah.

MEDALJO DELA so dobili: **KREŽE Viđa**, učiteljica iz Laškega; **ZAGAR Konrad**, gozdni delavec z Biatnega vrha in **SMID Silvester**, gozdni delavec s Polane.

Vsem odlikovancem iskreno čestitamo!

Nekateri problemi razorožitve in svetovnega miru

DRUGO NADALJEVANJE

praktično celega sveta. Z raketno-atomskim in drugim sodobnim orožjem se ta problem postavlja še v drugačni luči. Namreč v morebitni globalno raketno-atomski vojni bi bilo prav gotovo neposredno ogroženo materialno bogastvo celega sveta in tudi del mnogih generacij z ljudmi vred. Zato je torej toliko bolj pametno iskanje poti za mirno reševanje mednarodnih problemov.

II.

Kot smo že na začetku rekli, je ideja o razorožitvi in odstranitvi sile in vojne, kot oblike urejanja medsebojnih odnosov, stara prav toliko, kolikor so stare vojne in uporaba oborožene sile.

Gibanja za realizacijo te ideje pa so bila v posameznih časovnih obdobjih seveda različna, tako po oblikah in obsegu kot tudi po vsebini.

Med prvimi pravnimi dokumenti, ki se nanašajo na razorožitev in gibanja zoper vojno, je rimski pax Romana, s katerim je Rim prepovedal vsem narodom, da se med seboj vojskujejo in na ta način rešujejo sporna vprašanja. Pri tem je zanimivo, da je prišlo do takšnega dokumenta prav v času, ko so Rimljani končali z vojnami, s katerimi so osvajali takratni antični svet. Torej je bil ta pax sprejet dejansko v času, ko je bil Rim na višku svoje moči, kar dokazuje, da je imel vojsko, ki je štela

kar okrog 350.000 mož ali 1,2 promila celotnega svetovnega prebivalstva tedanjega časa. Poudariti kaže, da čeprav je bil to dejansko le enostranski akt in to tedaj najmočnejše države, je vendarle imel v takratnih svetovnih razmerah tudi močno materialno oporo za uresničenje.

Za protivojna gibanja starega in srednjega veka je značilno, da so bila relogiozne narave ali pa celo pod neposrednim okriljem cerkve. Med takšne aktivnosti lahko štejemo npr. pax Dei, pactum pacis, trauga dei, prisega miru, bogomilsko gibanje in

CVETO KNEZ

druge. Iz takšnih okvirjev je seveda na drugi strani tudi nastala ideja o različnih cerkvenih oboroženih silah, o protektorjih miru in o mirovnih odredih, ki pa so se včasih precej izjalovile, saj je znano, da so bile pod okriljem cerkve vodene tudi križarske vojne, ki prav gotovo niso imele v sebi nič miroljubnega. Kljub takšni situaciji je nesporno to, da sta bila v tej religiozni epohi ideja in gibanje za odpravo vojn in nasilja ter za razorožitev zelo živa, in sicer pod okriljem cerkve, ki je bila v takratnem času edina mednarodna organizacija, sposobna organizirati takšne akcije.

Nasploh vzeto je za vsa protivojna in razorožitvena gibanja značilno, da so bila izredno močna predvsem po velikih in krvavih vojnah. Takšna ugotovitev še posebej velja za novejšo, torej kapitalistično obdobje. To novejšo, kapitalistično obdobje bi v tem pogledu lahko razdelili v tri podobdobja, ki obsegajo: 1. čas do prve svetovne vojne z velikimi napoleonovimi vojnami, 2. čas med prvo in drugo svetovno vojno ter 3. čas po drugi svetovni vojni.

Pa si poskušajmo ogledati nekatere značilnosti teh posameznih obdobj.

Za prvo obdobje je značilno, da so zlasti po krvavih Napoleonovih vojnah skupno z razcvetom humanizma nasploh nastajale tudi številne ideje o miru in razorožitvi, katerih poborniki so bili v glavnem razni francoski misleci (Saint Simon, Saint Pier in drugi). Vendar je treba poudariti, da so bile to le bolj ali manj ideje posameznikov, ne pa neko organizirano gibanje. Za to obdobje je nadalje značilno, da ni bilo na svetu nekih mednarodnih organizacij, ki bi se sistematično in organizirano ukvarjale s razorožitvijo, cerkev pa je ob nastanku velikih in modernih držav

izgubila precejšnjo mednarodno politično vlogo. Ne glede na takšno stanje imamo v tem času vendarle številne mednarodne akcije, ki so imele za cilj onemogočiti v mednarodnih odnosih uporabo sile in utrditi »pravičen« mir oziroma »pridobljene pravice«. Med takšne akcije vsekakor sodijo: dunajski kongres, meternichov načrt, pariški multilateralni sporazum, petrogradska konferenca, konferenca v Bruslju, berlinski kongres, prva in druga haaška konferenca itd. Za vse te mednarodno politične akcije je značilno, da so bile v njih udeležene le maloštevilne močne države, da so dosežene sporazume države izvajale brez nadzorstva neke mednarodne organizacije in da v teh akcijah niso sodelovale predvsem manjše države. Zato je mogoče zaključevati, da pri teh akcijah ni šlo toliko za sporazumevanje kot za dejanski diktat.

V drugem obdobju, to je v času med prvo in drugo svetovno vojno, je razorožitveno gibanje v svetu dobilo precej večji razmah. Nedvomno je k takšnemu razmahu prispeval tudi začetek socialističnega gibanja. Tako dobimo v tem času, oziroma takoj po prvi svetovni vojni prvo mednarodno organizacijo, ki naj bi omogočala sporazumno reševanje spornih vprašanj in delovala na ohranitvi miru na svetu. Takšna organizacija je bila Društvo narodov, ki sicer ni izpolnilo pričakovanj, niti ne obetov, vendar je v primerjavi z raznimi prejšnjimi (berlinskimi, dunajskimi in drugimi) kongresi predstavljalo velik korak naprej pri organiziranem boju zoper vojno. Za Društvo narodov je vendarle značilno, da so bile pod njegovim okriljem izvedene številne mednarodne akcije za razorožitev in ohranitev miru. Ker je že sam Pakt društva narodov iz leta 1919 postavil razorožitev kot stalno nalogo, je bilo pri tem društvu ustanovljeno precej posebnih delovnih teles. To društvo je preko svojih specializiranih teles izvedlo največjo akcijo za ohranitev miru, katere višek je bila vsekakor mednarodna konferenca za razorožitev v Ženevi 2. februarja 1932. leta, na kateri je bilo navzočih 1.500 delegatov iz 63 držav. Med večje aktivnosti, katerih krona je bilo sprejetje določenih aktov pa moramo šteti tudi naslednje: versajska mirovna pogodba, washingtonska pogodba, ženevska, moskovska in rimska konferenca, ženevski protokol, londonska pogodba, pomorska konferenca v Londonu in druge.

(Se nadaljuje)

KAKŠNA VINA PIJEMO?

Minula jesen, ki je bila zares čudovita in lepa in kakršne že dolgo ni bilo, je pripomogla, da je grozdje v ugodnih pogojih zorelo, kar je osnova za kakovostno vino.

Casopisi večkrat poročajo, da so kleti še polne starega vina, zato se ob novi letini upravičeno sprašujemo, kaj bomo z njim. Pisici teh člankov za tako stanje na trgu z vinom krivijo predvsem občine, češ, da le-te predpisujejo prevelike davke na vina. Vsi vidijo rešitev samo v davku, kakor da je samo davek tisti, ki zvišuje maloprodajno ceno vina. Ko je bil pred leti ukinjen zvezni davek na vino, ostal pa je še republiški in občinski, smo bili prepričani, da se bo vino pocenilo, vendar se to ni zgodilo in se tudi ne bo, čeprav bi ukinili še republiški in občinski davek.

Mnenja sem, da bo treba vzroke za tako stanje na trgu z vinom (polne kleti) iskati nekje drugje, ne samo v davkih in ceni.

Če pogledamo v naše bližnje vinorodne kraje, bomo videli, da tisti, ki pridelujejo dobro pitno vino nimajo težav s prodajo, čeprav ga prodajo po sorazmerni visoki ceni. Prav tako nimajo težav s prodajo vina tisti proizvajalci, ki so ga zaščiliti, čeprav je tako vino skoraj dvakrat dražje od navadnega oz. nezaščitenega.

Iz vsega tega lahko zaključimo, da naš potrošnik ne gleda samo na ceno, ampak bolj na to, da dobi res dobro, pristno vino.

Naši potrošniki se upravičeno pritožujejo, da pijejo po gostilnah slaba vina, ker je v prometu še vedno veliko nekvalitetnega vina. Pri pitju takega vina dobiš vtis, da je narejeno, kar je tudi včasih res. To so vina slabše kvalitete, ki jih proizvajalci oziroma trgovska podjetja dajejo v promet pod oznako »namizno vino«, kar pomeni, da je rezano (mešanica več sort), Slovenski vinski trgovci kupujejo navadno srbska vina po ugodnih cenah, ki jih nato režejo z našim navadnim vinom, t. j. z vinom slabše kvalitete. Nekatera rdeča srbska vina vsebujejo tudi hibrid (samorodnico). Samorodnica je zdravju škodljiva, ker vsebuje metilni alkohol.

Leta 1957 je bil sprejet zakon o vinu, ki je imel namen, da zaščiti proizvajalce dobrih vin in potrošnike. Ta zakon je predpisal, kaka vina so lahko v prometu in določil organe, ki bodo kontrolirali proizvodnjo in promet z vinom. Da je zakon o vinu ponekod ostal samo na papirju, niso krivi samo inšpektorji, ampak tudi drugi, ki jim niso dali možnosti za uspešno kontrolo vina. Uspešna kontrola vina je mogoča le

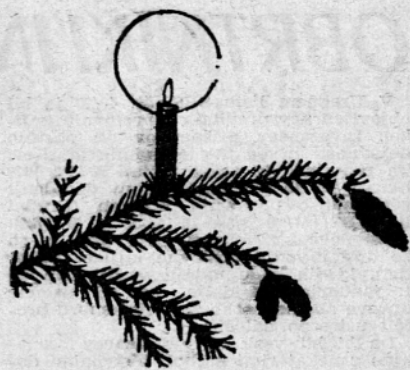
takrat, ko ima inšpektor zagotovljena sredstva za plačilo analiz in najosnovnejše pripomočke (ebulaskop, refraktometer). Ebulaskop služi za ugotavljanje alkohola v vinu, refraktometer pa za ugotavljanje neke snovi oziroma za ugotavljanje, če je vino navodeno.

Analize vin so drage in jih plača občina, če je vino primerno, če ni, pa lastnik vina. Brez analize inšpektor ne more reči, da je vino pokvarjeno in ga ne more vzeti iz prometa, če se lastnik ne strinja z njegovo odločitvijo. Inšpektor lahko prepreči samo to, da vino ni v prometu tako dolgo, dokler ni izdan analizni izvid.

Do sedaj smo vzeli okrog sto vzorcev od vin, za katera smo sumili, da so pokvarjena ali da je prisoten hibrid. Od vzetih vzorcev je bilo le nekaj vin primernih za promet. Na splošno moramo priznati, da so stekleničena vina, razen nekaj izjem, kvalitetnejša kot odprta, ki jih točijo po gostilnah.

Pred leti, ko so proizvajalci začeli stekleničiti vina, smo v steklenicah večkrat našli usedlino, ki je nastala zato, ker vino ni bilo donegovano. Rdeče vino, ki je vsebovalo hibrid, je dajalo v promet trgovsko podjetje, ki se ukvarja samo s preprodajo vina. To podjetje je kupovalo večje količine vina slabše kvalitete, ki je vsebovalo tudi hibrid. To vino je mešalo z drugimi vini in dajalo v promet kot »namizno rdeče«. V zadnjem času ne najdemo v prometu nobenega stekleničenega vina, ki bi vseboval hibrid, tu pa tam pa še kako steklenico, ki ima usedlino.

Veliko slabše je z odprtimi vini, posebno še s tistimi, ki jih gostinci kupujejo od zasebnih pridelovalcev. Zasebni proizvajalci ne gledajo na kvaliteto vina, ampak samo na kvanfiteto, ker dajejo v promet vina, ki imajo razne napake in je pri rdečih vinih skoraj vedno prisoten še hibrid. V promet dajejo tudi taka

vina, ki niso bila dobljena z alkoholnim vretjem mošta ali drozge svežega grozdja, plemenite trte (vinis-vinifera). Pokvarjena in bolna vina ter vina, ki so vsebovala hibrid, smo onesposobili za promet s tem, da smo jih denaturirali, skratka preprečili nadaljnji promet z njimi.

Največ vina smo izločili iz prometa na podlagi analiznih izvidov, ca. 7000 l v vrednosti 40.000 din, ki jih je izdal pooblaščen zavod za analiziranje vin, nekaj pa tudi sami na podlagi organoleptičnega pregleda. V primerih, ko smo sumili, da je vino pokvarjeno ali da je v njem hibrid, smo ga dali v analizo. Če je imelo stekleničeno vino samo usedlino v obliki vinskega kamna in če se je lastnik strinjal, smo odredili, da ga je vrnil dobavitelju oziroma proizvajalcu v donegovanje.

Nekaj vzorcev vina smo vzeli tudi z namenom, da bi ugotovili, če gostinci točijo enako vino, kot ga imajo v sodih in v originalnih steklenicah. Analize so pokazale, da vino s točilne mize ni vedno identično z vinom v sodih ali v originalnih steklenicah. Gostinci mešajo med kvaliteta in sorta vina razne dodatke, od sode do hrušovca. Na splošno ugotavljamo, da proizvajajo in dajejo v promet podjetja kar dobra vina, samo da jih potem gostinci z mešanjem slabih vin in z dodajanjem raznih dodatkov popolnoma spremenijo ter na koncu tako vino res izpade kot narejeno.

RUDI PODBREGAR

NOV OBRAT KEMIČNE TOVARNE HRASTNIK V RADEČAH

Krajevna skupnost se je v juliju 1970 dogovorila s TKI Hrastnik, da preuredi bivšo »Mlekarno« v Radečah v obrat, kjer naj bi predelovali fosfate. TKI Hrastnik bo v prvi fazi izdelovala dodatke za mesno in prehrambeno industrijo.

KS Radeče meni, da je takšno sodelovanje s TKI Hrastnik za kraj koristno, ker se tako odpirajo mož-

nosti za zaposlitev novih delavcev, hkrati pa se bo ta zgradba, ki je bila zgrajena za obrat Mlekarne, primereno vzdrževala.

Za občane bo predvsem zanimivo to, da bo proizvodnja, ki jo organizira TKI Hrastnik v Radečah, čista in da z njo ne bodo onesnažili zraka, niti vode.

OBRTNIKI IN NOVE POSLOVNE KNJIGE

V Uradnem listu SRS, št. 40/70 je bil objavljen nov pravilnik o poslovnih knjigah zavezanecov prispevkov od obrtnih dejavnosti in od intelektualnih storitev. Ta pravilnik je začel veljati 4. 12. 1970 hkrati pa je prenehal veljati dosedanji pravilnik o poslovnih knjigah (Uradni list SRS, št. 9-52/68, 19-145/68 in 9-76/69).

Vsi davčni zavezanci, tako tisti, ki so že doslej vodili poslovne knjige, kakor tisti, ki jih bodo morali voditi šele od 1. januarja 1971 dalje, so od davčne uprave občine Laško že v decembru prejeli ustrezno odločbo.

Da bi bil vsak od zavezancev seznanjen z nekaterimi najbolj bistvenimi določbami iz tega pravilnika in da bi v tej dokaj obsežni materiji predpisov lahko našel sebe in svojo dejavnost, zlasti pa, da ne bi opustil opravil, ki jih posameznim skupinam zavezancev nalaga pravilnik, smo zbrali in uredili ta določila po poglavjih:

1. Kdo bo po novem pravilniku dolžan voditi poslovne knjige?

2. Kakšne poslovne knjige predpisuje pravilnik?

3. Katere knjige bodo morali voditi davčni zavezanci določenih dejavnosti?

4. Opravila, ki morajo biti opravljena ob koncu letošnjega leta.

5. Opravila, ki jih morajo ob koncu leta opraviti zavezanci z letnim prometom nad 500.000 dinarjev, oziroma s čistim dohodkom nad 100.000 dinarjev?

Računamo, da bomo s takšnim pregledom ustregli vsem, ki želijo dobiti v kratkih obdobjih odgovore na vprašanja s tega področja.

KDO BO PO NOVEM PRAVILNIKU DOLŽAN VODITI POSLOVNE KNJIGE?

Pravilnik o poslovnih knjigah zavezancev prispevkov od obrtnih dejavnosti in od intelektualnih storitev v 1. členu postavlja kot prvo — osnovno — načelo, da bodo morali od 1. januarja 1971 dalje voditi poslovne knjige vsi, ki so v minulemu letu ali pa se upravičeno domneva, da bodo v letu 1971 dosegli oziroma presegli 15.000 dinarjev čistega dohodka (davčne osnove).

Drugo načelo izraženo v tem pravilniku — 6. člen — je, da te zavezance deli na dve glavni skupini:

I. skupina zavezancev so davčni zavezanci od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki v letu 1969 niso dosegli niti 500.000 dinarjev prometa, niti niso imeli 100.000 dinarjev čistega dohodka (davčne osnove).

II. skupina zavezancev so davčni zavezanci od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki so v letu 1969 imeli več kot 500.000 dinarjev prometa, ali so imeli več kot 100.000 dinarjev čistega dohodka (davčne osnove).

KAKŠNE POSLOVNE KNJIGE PREDPISUJE PRAVILNIK?

Pravilnik v 6. členu načelno določa, da so davčni zavezanci iz prejšnjega poglavja pod skupino I. (zavezanci do

500.000 dinarjev prometa, oziroma do 100.000 dinarjev čistega dohodka) glede na dejavnost, ki jo opravljajo, dolžni voditi eno, dve ali več od naslednjih poslovnih knjig:

- knjigo prejemkov in izdatkov,
- seznam osnovnih sredstev,
- knjigo prometa,
- knjigo evidence o nabavi in prodaji blaga.

Mimogrede naj povemo, da davčni zavezanci iz skupine II. (tj. zavezanci z letnim prometom nad 500.000 dinarjev, oziroma nad 100.000 dinarjev čistega dohodka — davčne osnove) ne vodijo nobene od teh prej navedenih poslovnih knjig, ampak so dolžni voditi poslovne knjige v obliki kartoteke kopirno in po načelih dvojnega knjigovodstva s predpisanim kontnim planom.

Po prvi oceni bosta za vodenje takšne evidence prišla na področju naše občine v poštev zaenkrat le dva zavezance.

KATERE KNJIGE BODO MORALI VODITI ZAVEZANCI DOLOČENIH DEJAVNOSTI IZ I. SKUPINE?

1. **Gostilničarji**
 - knjigo prejemkov in izdatkov,
 - knjigo evidence o nabavi in prodaji blaga ter
 - seznam osnovnih sredstev.
2. **Avtoprevozniki**
 - knjigo prejemkov in izdatkov,
 - knjigo prometa in
 - seznam osnovnih sredstev.
3. **Obrtniki, ki so dolžni obračunavati prometni davek:**
 - knjigo prejemkov in izdatkov,
 - knjigo prometa in
 - seznam osnovnih sredstev.
4. **Ostali obrtniki, ki niso dolžni obračunavati prometnega daveka:**
 - knjigo prejemkov in izdatkov in
 - seznam osnovnih sredstev.
5. **Gostilničarji, ki plačujejo prispevek od obrtnih oziroma drugih gospodarskih dejavnosti po pavšalni letni osnovi s čistim dohodkom do 15.000 dinarjev:**
 - knjigo o nabavi in prodaji blaga.
6. **Avtoprevozniki, ki ne dosežejo letno 15.000 dinarjev čistega dohodka**
 - knjigo prometa.

OPRAVILA, KI MORAJO BITI OPRAVLJENA OB KONCU LETA

Da bi davčni zavezanci, tj. vsi s čistim dohodkom nad 15.000 dinarjev, vendar do 500.000 dinarjev prometa oziroma največ do 100.000 dinarjev čistega dohodka (davčne osnove) lahko izdelali in sestavili pravilno davčno napoved za leto 1970 ter hkrati začeli vodenje svojih poslovnih knjig za leto 1971 s pravnimi in dejanskemu stanju odgovarjajočimi bilančnimi postavkami, so dolžni po določbah 23. člena pravilnika s stanjem na dan 31. decembra 1970 opraviti:

1. inventuro (popis sredstev in virov) in
2. izdelati poseben razdelilnik stroškov.

KAJ OBSEGA INVENTURA?

Inventura (popis sredstev) se opravi v smislu 15., oziroma 16. člena pravilnika in obsega:

- a) popis zalog,
 - b) popis terjatev do kupcev,
 - c) popis obveznosti do dobaviteljev.
- Inventura terjatev do kupcev in obveznosti do dobaviteljev se opravi na podlagi faktur, ki na dan 31. decembra 1970 niso bile poravnane.

KAKO IZDELAMO POSEBEN RAZDELILNIK STROŠKOV?

Po opravljenih vknjižbah v knjigi prejemkov in izdatkov za leto 1970 izdelajo ti zavezanci po podatkih iz te knjige poseben razdelilnik stroškov. V razdelilniku razčlenijo v knjigi vknjižene stroške po skupinah, ki ustrezajo raz-

vrstitvi stroškov v letni davčni napovedi. Seštevek razdelilnika mora soglašati s seštevkom izdatkov v knjigi. K stroškom po razdelilniku je dodati:

- znesek obračunane amortizacije iz seznama osnovnih sredstev,
- odpis drobnega inventarja po spisku drobnega inventarja,
- zakupno vrednost poslovnega prostora v lastni stavbi, od katere se plača davek na dohodek od stavb oziroma ki je oproščena tega daveka.
- znesek obračunanega prometnega daveka,
- obračunanega daveka na tujo delovno silo in
- obračunane članarine gospodarski zbornici.

Zavezanci so dolžni razdelilnik stroškov, inventurni popis in končni seštevek knjige prejemkov in izdatkov dostaviti davčni upravi občine Laško skupaj z letno davčno napovedjo. V prejšnjem odstavku navedena dokumentacija se za te zavezance v zvezi z ugotavljanjem prispevne osnove šteje za bilanco.

OPRAVILA, KI JIH MORAJO OB KONCU LETA OPRAVITI ZAVEZANCI S PROMETOM NAD 500.000 DINARJEV, OZIROMA ČISTIM DOHODKOM NAD 100.000 DINARJEV

Ta skupina zavezancev — na območju naše občine, kot že rečeno, zaenkrat le dva zavezance — mora opraviti:

- a) inventuro (popis) zalog,
 - b) popis terjatev do kupcev in
 - c) popis obveznosti do dobaviteljev.
- So pa ti zavezanci dolžni popisati še vsa druga premoženja tj. vsa osnovna in obratna sredstva in tudi vse obveznosti, ki ta sredstva bremene. Skratka: popisati morajo vsa sredstva in virov, ki morajo biti medsebojno bilančno uravnoteženi.

Ta skupina zavezancev posebnega razdelilnika stroškov ne sestavlja.

Ti zavezanci so dolžni davčni upravi občine Laško skupaj z davčno napovedjo za leto 1971 predložiti:

- inventurni popis,
- zaključni list,
- bilanco uspeha,
- bilanco stanja in
- obračun uspeha po plačani realizaciji.

Priloge je izdelati na obrazcih, ki so objavljeni skupaj s tem pravilnikom in so njegov sestavni del.

Posebej naj omenimo tudi 2. člen pravilnika, ki določa, da zavezanci, ki v preteklem letu (1970) niso vodili poslovnih knjig ali so vodili drugačne knjige, kot jih določa ta pravilnik, morajo priti voditi poslovne knjige po tem pravilniku z dnem, ki ga določi z odločbo davčna uprava.

Novi knjige in obrazci bodo v knjigar-nah v prodaji konec decembra 1970. Knjige in obrazce bo založila Državna založba Slovenije v Ljubljani.

Razen tega sta Republiški sekretariat za finance in Visoka ekonomska komercialna šola iz Maribora pripravila izdajo priročnika »POSLOVNE KNJIGE«, ki je izšel v decembru.

Knjiga je namenjena predvsem davčnim zavezancem obrtnih dejavnosti in intelektualnih storitev ter strokovnim službam. V knjigi so poleg »Pravilnika o poslovnih knjigah zavezancev prispevkov od obrtnih dejavnosti in od intelektualnih storitev« s komentarjem tudi še davčnopравни prikazi ter primeri knjiženja v poslovnih knjigah.

Omenjeni priročnik lahko naročite za 60,00 dinarjev pri Visoki ekonomsko-komercialni šoli Maribor, Razlagova 14.

Končno naj še povemo, da morajo biti nove poslovne knjige pred uporabo oveljavljene pri davčni upravi, na kar naj zavezanci ne pozabijo.

LEV TICAR

REORGANIZACIJA OBČINSKIH SKLADOV

Deset samostojnih skladov z lastnostjo pravne osebe, kolikor se jih je bilo z leti doslej »nabralo«, je zahtevalo veliko administrativnega in finančnega dela. To seveda ni edini razlog, zaradi katerega se je občinska skupščina odločila, da nekatere sklade združi. Razen par izjem, so skladi razpolagali s pičlimi sredstvi, kar je dajalo vtis, da so njihovi organi upravljanja malo aktivni. V resnici pa je šlo za to, da je bil denar zaradi tolikšnega števila skladov razdrobljen, in da je bilo kakršnokoli prelihanje denarja med skladi nemogoče.

Z odlokom občinske skupščine sta bila tako na novo ustanovljena dva sklada:

— Sklad za financiranje družbenih dejavnosti in

— Sklad za financiranje gospodarske in komunalne dejavnosti.

V sklad za financiranje družbenih dejavnosti bodo prenesena vsa aktiva in pasiva zdravstvenega investicijskega sklada, sklada za štipendije, sklada za financiranje prosvetno-kulturne in telesnovzgojne dejavnosti ter sklada za investicije v šolstvu.

Sklad za financiranje gospodarske in komunalne dejavnosti pa bo prevzel vlogo sklada za pospeševanje kmetijstva, sklada prispevka za uporabo mestnega zemljišča in cestnega sklada. Za oba nova sklada je skupščina imenovala tudi člane upravnih odborov. Upravna odbora sta zaradi pestrejšje in obsežnejše dejavnosti novih skladov številčno močnejša, tako da šteje upravni odbor sklada za financiranje družbenih dejavnosti 17 članov, upravni odbor sklada za financiranje gospodarske in komunalne dejavnosti pa 19 članov. Nova sklada pričneta s poslovanjem 1. januarja 1971, naštetih ukinjenih skladov pa prenehajo z delom.

Na vprašanje ali bo učinkovitost novih skladov boljša, je treba odgovoriti pritrdilno. Večja koncentracija sredstev, s katerimi bosta razpolagala sklada, bo gotovo omogočala prožnejšo politiko financiranja posameznih dejavnosti. Medtem ko se je doslej dogajalo, da so iz teh ali onih razlogov dlje časa ležala v nekem skladu neizkoriščena sredstva, vsak drug sklad pa je bil ne likviden, bo poslej tako prelihanje mogoče. S tem pa seveda nikakor ni rečeno, da bodo nekatere dejavnosti oškodovane. Upravna odbora sta namreč sestavljena tako, da je v nekem smislu upoštevano načelo paritete glede na posamezne dejavnosti. Razen tega se bo v sklada prillilo več namenskih dohodkov za posamezne dejavnosti, ki jih bo mogoče

uporabiti le za namene, za katere bodo zbrani. Končno rahlo upamo, da se skladi povečali tudi nekateri viri dohodkov.

Tako se bo torej dosedanje skupno število skladov znižalo od deset na bodočih pet; trije skladi namreč še ostanejo v sedanji obliki.

FRANC PERSE

POZIV

za vložitev davčnih napovedi o dohodkih doseženih v letu 1970

Davčna uprava občine Laško v smislu 174. člena zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-32/69, 40-251/69 in 26-155/70) ter 23. člena pravilnika o poslovnih knjigah zavezanec prispevkov od obrtnih dejavnosti in od intelektualnih storitev (Uradni list SRS, št. 40-230/70) poziva vse zavezanec, da na predpisanih obrazcih prijavijo svoj dohodek, ki so ga dosegli v letu 1970 iz naslednjih virov:

- od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti,
- od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev,
- od skupnega dohodka občanov,
- od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav,
- od dohodkov od stavb,
- od dohodkov oddajanja sob in ležišč,
- od dohodkov od premoženja in premoženjskih pravic in
- od dohodkov od postranskih kmetijskih dejavnosti.

Zavezanci morajo vložiti davčno napoved najkasneje do 31. januarja 1971, zavezanci prispevka od obrtnih dejavnosti, ki vodijo poslovne knjige, pa morajo poleg davčne napovedi predložiti tudi letno bilanco z razdelilnikom stroškov po 15. členu pravilnika.

Dosedanji pavšalisti ne vlagajo davčnih napovedi za preteklo leto, pač pa so dolžni do 31. januarja 1971 napovedati predviden promet, razčlenjene stroške in čisti dohodek za leto 1971.

Posebej opozarjamo vse, ki so dolžni plačati prispevek iz skupnega dohodka občanov, da spadajo v to skupino zavezancev vsi, ki so imeli v koledarskem letu 1970 osebnega dohodka več kot 25.000 dinarjev, kamor se vštjeajo: pokojnine, nagrade, vsi dohodki od delovnega razmerja, od kmetijstva, od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, od intelektualnih storitev, dohodki od stavb, od oddajanja tujskih sob in ležišč, dohodki od licenc, patentov, tehničnih izboljšav, kakor tudi dohodki od pravic in od premoženja.

Davčno napoved o dohodkih od stavb, doseženih v letu 1970, so dolžni vložiti vsi, ki oddajajo v svojih zgradbah stanovanjske in poslovne prostore v najem, kakor tudi vsi ostali lastniki zgradb, katerim je odmerjen prispevek za uporabo mestnega zemljišča s področja mesta Laško, Radeč in Rimskih Toplic (vključno naselja Smarjeta in Ogeče) ne glede ali oddajajo stavbe v najem ali ne.

Zavezanec, ki ne bo vložil davčne napovedi do postavljenega roka, bo plačal za 5 % ali 10 % povečani prispevek oziroma davek od odmerjenega zneska.

Vse tiskovine za davčne napovedi o posameznih vrstah dohodkov bodo davčnim zavezancem proti plačilu na razpolago v sprememni pisarni občine v Laškem in pri vseh krajevnih uradih.

Končno opozarjamo vse taksne zavezanec, ki imajo taksne predmete, od katerih se po novem odloku o občinskih komunalnih taksah (Uradni vestnik občine Laško, št. 9-60/70) plačujejo takse v letnem znesku, da te taksne predmete (glasbeni avtomati in igralna sredstva v javnih lokalih, reklamni napisi in objave, vitrine, v katerih se razstavlja blago zunaj poslovne stavbe in uporaba javnega prostora za parkiranje avtomobilov določenega uporabnika) prijavijo davčni upravi najpozneje do 31. januarja 1971.

DAVČNA UPRAVA OBČINE LAŠKO

Na širokem dvorišču kasarne je pogledal v nebo, ki je bilo brez slehernega oblaka. Gledal je v brezdanjo, nebesno sinjino in mislil, kako nezdružljiva je resnična podoba in nemirom, ki se od človeka do človeka razliva po kasarniškem prostoru, kakor, da je samo morje žalosti in tegob zagrnilo bleščeči odsvit obzorja.

Gledal je proti vходу v sivo-rumene zidove in se napolil že tretjič k vходу, kjer so drug za drugim vojaški tovornjaki bruhal iz sebe vedno nove množice ljudi, družine njih, ki so tu v zaporih že nekaj tednov ob človeka nevrednih ponižanjih čakali na kakršnokoli spremembo. Vsak razgovor je izpolnil temna predvidevanja in hude slutnje.

Tudi njega so takrat odpeljali iz stoletnega slovenskega doma koroške zemlje.

Ustrašil se je lastnega glasu in misel je odplavala nazaj v zelena obzorja, ki so se vila vzdolž zelenega Pohorja.

Spet je gledal proti vходу. Zeleni žandar obkrožen s gestapovci je vpil: — Gossniker, Gossniker, also Gossniker Rosalija, Lenc, Anza, Stef, Rosika, Franc, Leni, Tini, Martin, Hana, Josef, Katarina. —

Kako? Gossniker?, — da, to sem jaz, kmet iz ravenskih hribov, Gozdnikar! —

Prirnil se je do vхода in tu je zagledal plaho, v sebe stisnjeno, s plašnimi očmi begajočo ženo, mater, njegovih enajstih otrok.

Stiskali so se k njej kot piščanci. Zdaj ga je zagledal najstarejši — Lenč in zavpil — a te j, a te j — in kot po nevihti plašena čreda so se počasi za hrbtom zelenega žandarja, ki je še vedno vpil — Gossniker, Gossniker — valili s svojimi bisaga-

v hiši. Gestapovci ji niso dovolili, da bi pobrala še tiste, ki so se sušile na travniku za hišo. Iz hiše niso pustili prav nikogar. Mati je svojo najmlajšo hotela nahraniti, ko so jih ponoči odgnali iz hiše, pa so vojaki vpili, da ni časa: — schnell, schnell, — je odmevalo med vpitjem in jokom od vseh sten domačije. Takrat je na cerkvenem stolpu ura odbila štiri, pravkar se je danilo v nov poletni dan.

Lena in Tina, devetletni dvojčici sta svoji culi položili kraj ateja in se držali za roki, da bi ju nihče ne razdvojil. Bili sta si tako zelo podobni, da so ju ločili med seboj le domači, sosedje so ju vedno zamenjavali, tako tudi v šoli.

Cez čas sta njuni prosti roki vzajemno prijeli za rob atejevega sukniča in v tem dotiku je valovila tiha rodost, ki sta se združili ob pogledu na svojega velikega ateja.

I Z G N A N C I

Zazeblo ga je do srca, potem pa je v sebi nabral srd in gnev. Res je, vse njegovo življenje je tudi do zdaj bilo en sam težek dan. In vendar je še le sedaj čutil, kako je ljubil sleherni razor te svoje hribovske kmetije, to svojo premnogokrat s kletvijo in znojem iztrgano plast zemlje, ki jo je vsako pomlad širil do kamnitih obrobkov pečene gmajne. In na tistem, z mahom poraslim kamnom se je po trudapolnem oranju vsakokrat zastrmel v dolino, kjer je v daljavi videl obrise visokih dimnikov železarskih plavžov, kamor je tolikokrat hotel oditi, da bi si izboljšal kos kruha. Ta skromna hribovska zemlja pa ga je priklenila s stoterimi rokami, znoj, ki je z njegovih širokih pleč kapljal v nedrja zemlje je garaška kletev spreminjala v rodovitne razore, ki so dajali kruh njemu, njegovi Roziki in enajstim otrokom.

Tako živo se je priselal v ta svoj miselni svet, da je zavpil:

— L e n č, potegni Prama. —

PAVLA ROVAN — JANA

mi in eno vrečo proti njemu.

In zdaj so tu!

Niso se objeli, tudi ne poljubili, saj trda hribovska bit, takih nežnosti ni porojevala.

Zrli so vsi v očeta, in drug za drugim izstisnili iz napol odprtih ustnic odrešujočo besedo: — a t e j — !

V naglasu te edine besede je bilo vse, njihova radost ob snidenju, njihova bolečina, njihov strah in zrlji so v njegov obraz, ki jim je z nemo govoricu počasi vračal mirnost in utišal strah.

— Atej, ustrelili so Risa, ni smel z nami. Ali ga bo kdo pokopal? — je vprašal sedemletni Martin.

— Skoda ga je, dober čuvaj je bil — je pribil petnajstletni Štef.

— Kaj bi s psom, — je dodal sedemnajstletni Lenč.

— Da le ateja niso tukaj ubili — je tiho zagodel in z očmi oplazil žandarja, ki je še vedno vpil in pačil slovenska imena tako, da so se nekateri prav težko našli.

Sestnajstletni Anza in dvanaestletni Franc, sta se oprijela očetove roke, kakor, da bi hotela preiskusiti resnico, da so spet skupaj, skupaj, vsi s svojim močnim atejem.

Rozika, ki je pred dnevi dopolnila dvanajesto leto, je materi vzela z naročja jokajočo sestrico Katico, ki je s hlipajočimi kriki, ki so se raztegnili v odmevajoč jok, dokazovala, da je njen želodček prazen in ji prav nič ni mar, kaj se dogaja okoli nje. Rozika je otroka hotela previti, pa se je spomnila, da je lahko vzela s seboj le tiste plenice, ki so bile

Sedemletni Martin je sezul čevlje in očetovo volneno jopico. Bilo mu je neznosno vroče. Mati je doma nataknila nanj vse, kar je viselo v veži.

Stiriletna Hana in dveletni Jožek sta sedla na vrečo, v katero so doma zmetali, kar so v naglici zmogli in smeli vzeti s seboj.

— Notri sem skrila Ajko, kar naj spančka. Ti, pa si kar jokaj. Saj sem vrgla v žakelj tudi tvoje frnikole in od Katice tisti cucelj z veliko luknjo, ki ga ne mara več; skoz luknjo bova vlivala vodo in se igrala — je prigovarjala malemu bratcu.

Zastrmela se je v vrečo, ki je slo-nela ob zidu in zagledala v njej luknjo.

— Vidiš, tu zraven luknje so v papirju frnikole. Kar ven jih bom vzela in se bova igrala ... —

Tako je storila in ničesar ju ni več zanimalo. Bila sta v svojem otroškem svetu.

Naredila sta v pečeno zemljo luknjo in frnikole sta menjaje se rahlo metala proti vdolbini. In zgodilo se je, da je Hanina rdeča krogljica se zakotalila za ógalni zid proti mreži, obdani z bodočo žico, ki je delila kasarniško dvorišče, in se ustavila le za dlan oddaljena na nasprotni strani žične pregrade. Tekla je za zid, se vlegla na tla in z rokico spretno vrnila krogljico na to stran žice. Takrat pa je oster pok stresel ozračje, dvignilo je zemljo le nekaj korakov od nje in padla je.

Na dvorišču je na mah nastala tišina, gneča ljudi je obstala kot prikovana in zrla v smer z bodočo žico prepletene mreže. Tam je bilo napisano, da je prepovedano približati

se ogradi. Mala Hana ni znala čitati, frnikola pa je smuknila tja, kamor ne bi smela.

Zeleni žandar je zapiskal in preklinjajoč »verfluchte slowenische Pakasch« odšel zaagal proti žici, pobral otroka in ga sunil k ostali gruči. Otroci so se stisnili, popolnoma utihnili in nihče več se ni približal ogradi iz bodoče žice.

Mala Hana pa je votlo strmela predse, ni jokala, ni govorila. Strah ji je vzela govorico in z velikim trudom je čez dolgo časa spet počasi zlogovala besede, nikoli več pa ni govorila sproščeno. Vsako začetno črko besede je stisnila skozi zaprte zobke.

Tak je bil prvi dan Gozdnikarjevih v izgnanstvu.

In potem so se v odisejadi trpljenja in hrepenenja po domačiji, spreminjali dnevi v mesece, meseci v leta in streha in kruh Srbkinje Leposave Petrovič, kmetice iz rodovitne doline Velike Morave v tej širni, skozi rodove z krvjo prepojeni brat-ski srbski zemlji, jim je pomagala, da jih kruta usoda ni zlomila.

Vzdržali so v veri, da se vsaj eden njih mora vrniti na zemljo svojih prednikov, v te večno zelene koroške gozdove, tja, kjer žuboreč studenec izvira ob skalnatem previsu in pada ob mlinskem kolesu, spodaj na ravno jaso, tja ker je na klopi pred mogočnimi durmi mati Rozalija, ko je pod srcem nosila svojih enajst ljubezni in vzdihne skrila v nadržje, s katerimi jih je dojila. Tja, kjer se zvečer za ravenskim gozdovi poljublja sonce z zeleno Dravo.

In potem je prišla svoboda.

Mati Rozalija je stala z materjo Leposavo, dobro Srbkinjo ob široki Moravi. Mogočni valovi so se oddaljvali v nepovratnosti, o, da bi mogli odnesti tudi njune težke misli.

Ni več gazde Svetozara. Ustrelile so ga nemške horde skupno s koroškimi kmetom — izgnancem Lenčem. Na vaškem pokopališču je njun skupni tihi dom.

Ni več Svetozarevega sina Slobodana in sina Uroša. Padla sta na Ravni gori v boju s četniki.

Ni mladega Lenča, ni več bistrega Anža in ne smehljajočega Štefa; odšli so s slovensko brigado in hrabro padli na Sremski fronti, takrat, ko je rdeča zarja prihajajoče svobode že poljubljal Fruško goro. Ni več Rozike, ki se ni vrnila, ko je nesla v goro nad vasjo partizanu Slobodanu kruh in sir za celo četo.

Mala Katica je zatisnila svoji svetli očesi že prvo leto. Pobralla jo je davica.

Hano, ki ji je strah ob strelu v kasarni ob odhodu v izgnanstvo vzela čisto govorico, je otopela vdrugeč v

joku in grozi, ko so ustrelili očeta Lenča in dobrega gazdo Svetozara. Vsak dan jo je bilo manj, četudi je mati Leposava vsak dan namazala njen kos kruha z maslom, da bi mala ozdravela. Ko so se nekega dne v bližini kmetije spopadli četniki in Nemci s partizani in so krogle strešale domačijo, ji je sedeči na klopi obstalo bolno srce. V roki je krčevito držala frnikole, ki jih je redno hranila v žepku svoje obleke.

Zdaj stoji ob materi Rozaliji le Franc, dvojčici Lena in Tina, Martin in mali Jožek. Roko matere Leposave stiska hči Milojka.

Pomlad 1945 se je že prevesila v poletje. Rodovitno polje Pomoravja je dehtelo v rasti, žito je raslo v klasje, drevje se je košatilo s številnim plodom, sonce je ogrevalo vsa strša srca, da bi se dvignila v sreči in ljubezni, obevalo je tiste, ki so v tem groznem obdobju trpljenja in smrti — ostali živi.

In v tem lepem sončnem dnevu so se Gozdnikarjevi odpravljali nazaj v domovino, na svojo slovensko domačijo, kjer so svoje slovensko pokrelo iz roda v rod branili pred potuževanjem. In ko so svoje borno imetje zložili na voz in je pred vozom stala le mati Rozalija z Martinom, ga je srbska mati Leposava pritisnila k sebi in prosila...

— Pusti mi našog Martina — vrati se po njega drugo godinu! —

Ihtela je in objeli sta se dve materi, prepojeni z bolečino v spominu na nje, ki niso dočakali tega dne.

Martinu se ni mudilo. Z Milojko sta bila velika prijatelja, oklenila se ga je kot brata.

Franc, ki je bil takrat že v sedemnajstem letu je potegnil svojo mater na voz poleg sebe in tako so odpotovali v domovino, ne da bi Martina vzeli s seboj.

Domovina jih tiste dni še ni mogla objeti s tisto gorečnostjo, ki so jo pričakovali in hrepenenje, ki se je v štirih, trpljenja polnih letih nagrmadilo v njihovih srcih, je pomirila šele pot, ki je peljala iz doline navkreber, preko temnih gozdov na jaso do domačije.

Nihče ni govoril. Kot molitev so odmevali njihovi koraki in ko so zagledali lipo, ki jih je pozdravila vsa v cvetju in zelenju, so nemo obstali pred pogoriščem. Hleva, gospodarskega poslopja in mlina ni bilo več. Stala pa je hiša, pred ognjem so jo rešili partizani. Domačijo je hotel uničiti nemški gozdar, preden je zbežal skupaj s premagano nemško vojsko.

Domovina se je še krčila v bolečini, požgani domovi so klicali delavne roke, teh pa je bilo premalo. Spodaj v dolini je šlo vse hitreje, tu pa so komaj do zime uredili svoj dom. Mladega Franca so vabili v to-

varno, matere pa ni mogel, niti hotel pustiti same. Z vsakim dnevom se je vse lažje urejevalo, pomoč je prišla in na praznik Republike se je zavrtelo tudi novo mlinsko kolo. Spet so si uredili dom in v njem prijetno življenje.

Pridno so prihajala in odhajala pisma iz koroških gozdov v srbsko Moravino. Delo pa je ene kot druge tako tesno objemalo, da so vsa napisana srečanja ostala le želje in na papirju.

Mati Rozalija svojega sina Martina ni silila domov. Fant se je vrasel v širnost Pomoravja. Zemlja, ki tam rodi z manjšim trudom mnogo več kakor pri nas — je modrovala sama sebi — mu je gotovo prirasla k srcu.

In šele takrat, ko je prvič vlak Bratstva in enotnosti peljal izgnance na obisk v Srbijo, je šla na pot tudi mati Rozalija in Jožek. Tina in Lena sta se med tem poročili. Martin je sicer nekajkrat pogledal domov, vendar se je vedno kmalu vrnil. Ostal je zvest zemlji, ki mu je dajala bogat kruh in z Milojko sta imela že sina Svetozara in hčerko Milojko.

In tako je v vseh njih sčasoma obledela grozotna slika vojne, dve domovini sta se zlili v eno in novemu rodu, ki dorašča, ne pripovedujejo le o grobovih in trpljenju, ampak tudi o lepoti domovine na severu in lepoti domovine na jugu.

Mati Rozika sedi pred domačijo. Lipa je svoje košate veje razprostrla preko celega dvorišča. Vnuki jo obkrožajo.

Zazrla se je v zahajajoče jesensko sonce, ki razsvetljuje belino zidov Gozdnikarjeve lepe domačije, razsvetljuje skrivnosti vsakdanjega življenja, ki se porajajo v vsakem srcu in razmišljajoč na preteklost, jo je vzdramil vnuk Francček.

— Babica, ali me boš vzela s seboj k stricu Martinu v Srbijo? —

— Mene, mene, — so kričali vsi oprek.

Vzdramila se je iz grozljivosti davne preteklosti in prišla:

— Ti Lenč, boš šel z menoj, da boš videl strica Martina. —

V globini srca pa je tlelo: — da, prvega vnuka bom peljala na dedov grob.

PRAVICE IN DOLŽNOSTI OBČANOV V UPRAVNEM POSTOPKU

PRVO NADALJEVANJE

Pooblastilo se lahko dá pismeno ali ustno na zapisnik. Lahko se da pooblastilo za ves postopek ali samo za posamezna dejanja, lahko pa se tudi časovno omeji. Pooblastilo ne preneha, če stranka umre, izgubi procesno sposobnost ali če se izmenja njen zakoniti zastopnik; pravni naslednik stranke, oziroma njen novi zakoniti zastopnik pa lahko prekliče prejšnje pooblastilo.

Stranka ima lahko v postopku strokovnega pomočnika, ki ji bo dal jasna pojasnila in nasvete. Strokovni pomočnik ne zastopa stranke, ampak je stranki samo v pomoč.

OBČEVANJE ORGANOV IN STRANK

1. Vloge

Z vlogami so mišljene zahteve, predlogi, prijave, prošnje, pritožbe, ugovori in druga sporočila, s katerimi se posamezniki ali pravne osebe obračajo na organe.

Vloga se praviloma izroči neposredno organu. Lahko se pošlje po pošti kot pisemsko ali brzozjavno pošiljko. Vloga se tudi lahko dá ustno na zapisnik pri samem organu. Nujna sporočila se lahko daje tudi po telefonu.

Vloga se vloži pri pristojnem organu za sprejem (sprejemna pisarna) in to vsak delovnik med delovnim časom.

Vloga mora biti razumljiva. Predvsem mora obsegati: navedbo organa, kateremu se pošilja, zadevo, katere se tiče, zahtevek oziroma predlog kdo je morebitni zastopnik ali pooblaščenec ter ime in priimek (naslov) vložnika oziroma njegovega zastopnika ali pooblaščenca. Vloga mora biti lastnoročno podpisana od vložnika. Izjemoma jo lahko podpiše namesto njega njegov zakonec, oče ali mati, sin ali hči ali pa odvetnik, ki je po strankinem pooblastilu vlogo sestavil. Kdor podpiše vložnika, mora na vlogi podpisati svoje ime in pristaviti svoj naslov. Če vložnik ne zna pisati, ga podpiše nekdo drug, ki zna pisati, ta se mora podpisati tudi sam in pristaviti svoj naslov.

Če ima vloga takšno formalno pomanjkljivost, da je ni mogoče obravnavati, ali če je vloga nerazumljiva ali nepopolna, zahteva organ od vložnika, da v določenem roku te pomanjkljivosti odpravi. Če vložnik v določenem roku odpravi pomanjkljivosti, se šteje, da je bila vloga od samega začetka v redu. Če pa tega v roku ne stori in zaradi tega vloga ni mogoče obravnavati, se šteje, da vloga sploh ni bila vložena. O tem izda organ sklep, zoper katerega je dovoljena posebna pritožba.

2. Vabila

V upravnem postopku je pogosto nujno potrebno, da pride organ v neposreden osebni stik s strankami ali drugimi udeleženci (pričami, izvedenci itd.). Zato daje zakon upravnemu organu, ki vodi postopek, posebno pravico, da povabi tistega, čigar navzočnost je v postopku potrebna, če vabljeni biva na njegovem območju. Izjemoma se lahko povabi na ustno obravnavo nekdo, ki prebiva izven območja organa, ki vodi postopek, če se s tem postopek pospeši ali olajša in prihod ne povzroči povabljenca večjih stroškov ali večje zamude. Praviloma ni dovoljeno povabiti nekoga zato, da se mu vroči pismeni odpravek odločbe ali sklepa, ali da se mu sporoči nekaj, kar bi se mu lahko sporočilo po pošti ali na drug način, primernejši za tistega, ki mu je treba kaj sporočiti.

Povabiti je treba s pismenim vabilom, razen če ni s posebnimi predpisi drugače določeno. Povabljeni se mora odzvati vabilu. Če povabljeni zaradi bolezni ali iz kakšnega drugega upravičenega vzroka ne more priti, mora to takoj po prejemu vabila sporočiti organu, ki mu je vabilo poslal, če nastane vzrok pozneje, pa takoj, ko zanj zve.

Če tisti, ki mu je bilo vabilo osebno vročeno, na vabilo ne pride in izostanka ne opraviči, se lahko privede, poleg tega pa tudi kaznuje z denarno kaznijo do 50 dinarjev. Tak ukrep se sme uporabiti samo, če je bilo v vabilu navedeno, da se bo uporabil. Če nastanejo zaradi neopravičenega izostanka povabljenega stroški v postopku, se lahko določijo, da jih trpi tisti, ki je izostal. O privedbi, kazni ali plačilu stroškov se izda sklep, zoper katerega je dovoljena posebna pritožba.

3. Zapisnik

O ustni obravnavi ali o kakšnem drugem važnejšem dejanju v postopku ter o važnejših ustnih izjavah strank ali drugih oseb v postopku, se sestavi zapisnik.

V zapisniku se poleg splošnih podatkov (ime organa, kraj in ura dejanja, zadeva ter imena uradnih oseb, navzočih strank in njihovih zastopnikov ali pooblaščenec) piše natančno in kratko ves potek in vsebino v postopku opravljenih dejanj in izjavo ter podobno. Preden se zapisnik sklene, se prebere zaslišanim in ostalim udeležencem v dejanju postopka. Ti imajo pravico tudi sami pregledati zapisnik in dati svoje pripombe. Na koncu zapisnika se navede, da je bil zapisnik prebran in da ni bilo nobenih pripomb, če je bilo kaj pripomb, se na kratko zapiše nji-

hova vsebina. Nato podpiše zapisnik tisti, ki je sodeloval pri dejanju, na koncu pa ga overi uradna oseba, ki je dejanje vodila in morebitni zapisnikar.

Če obsega zapisnik zaslišanje več oseb, se podpiše vsaka od njih pod tistim delom zapisnika, kjer je zapisana njena izjava. Če se opravi soočanje, podpišejo ta del zapisnika soočenci. Če ima zapisnik več listov, se ti označijo z zaporednimi številkami, vsak list pa overi na koncu s svojim podpisom uradna oseba, ki vodi dejanje postopka, in podpiše tisti, čigar izjava je napisana na koncu lista.

Če tisti, ki bi moral podpisati zapisnik, ne zna ali ne more pisati, ga podpiše nekdo, ki zna pisati, in se tudi sam podpiše. Tega pa ne more storiti uradna oseba, ki vodi dejanje postopka in tudi ne zapisnikar.

Če kdo noče podpisati zapisnika ali odide, preden je zapisnik sklenjen, se to vpiše v zapisnik in navede, zakaj ga ni hotel podpisati.

Zapisnik, ki je pravilno sestavljen in voden, je javna listina. Je dokaz o poteku in vsebini dejanja postopka in danih izjav, razen o tistih delih zapisnika, h katerim je zaslišanec dal pripombo, da niso pravilno sestavljeni. Dovoljeno je dokazovati nepravilnost zapisnika.

4. Pregled spisov in obvestila o poteku postopka

Stranke imajo pravico pregledovati spise zadeve in na svoje stroške prepisati potrebne spise. Pregledovanje in prepisovanje spisov nadzoruje določena uradna oseba. Pravico pregledati spise in na svoje stroške prepisati posamezne spise ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist. Zahteva za pregled in prepis spisov se lahko vloži pismeno ali ustno. Organ pa lahko zahteva od osebe, naj pismeno ali ustno na zapisnik obrazloži svojo pravno korist. Ne morejo se pregledovati in ne prepisovati: zapisnik o posvetovanju in glasovanju, uradna poročila in osnutek odločb ter drugi spisi, ki veljajo za zaupne, če bi se s tem lahko onemogočil namen postopka, ali če je to v nasprotju z javno koristjo ali z opravičeno koristjo kakšne stranke ali koga drugega.

Zoper zavrnitev zahtevka za pregled in prepis spisov je dovoljena posebna pritožba.

(NADALJEVANJE SLEDI)

IZPITI ZA REZERVNE STAREŠINE

Izobraževalna sezona rezervnih vojaških starešin za leto 1969/70 je za nami. Ta se od prejšnjih razlikuje po tem, da se končuje z izpiti, na katerih bodo rezervni starešine pokazali, kako so obvladali gradivo, ki so ga poslušali na predavanjih v krajevnih združenjih, na vajah, ki so jih organizirale vojaške enote in pri individualnem študiju iz revije NAŠA OBRAMBA.

V ta namen je republiški izvršni odbor ZRVS Slovenije sporazumno z republiškim sekretariatom za narodno obrambo izdal navodila. Tako so na podlagi teh navodil in predpisov o vojaški obveznosti dolžni opravljati izpite vsi rezervni starešine-oficirji do dopolnjenega 50. leta starosti in podoficirji do dopolnjenega 45. leta starosti. Izpiti niso obvezni opravljati tisti rezervni oficirji in podoficirji, ki so v letošnjem letu dobili čin, oziroma v tem letu odslužili rok. Lahko pa se jih udeležijo tudi ti, kakor tudi vsi ostali starejši rezervni starešine.

Rezervne starešine želimo med drugim seznaniti še z vprašanji, ki pridejo v poštev za izpite. Vsa vprašanja so objavljena v enajsti številki revije NAŠA OBRAMBA. Razdeljena so v dve skupini.

Najprej so vprašanja, ki jih je letos v svojih člankih prinašala revija NAŠA OBRAMBA, ter je za ta vprašanja možno najti pravilne odgovore v posameznih številkah te revije.

Druga skupina vprašanj se nanaša na tematiko, ki smo jo poslušali na predavanjih. Na ta vprašanja bomo dobili odgovore na konsultacijah, ki jih občinski odbor organizira decembra po vseh krajevnih združenjih.

Rezervni starešine bodo izpite opravljali pred izpitno komisijo, v kateri bo en predstavnik občinskega odbora ZRVS Laško, en predstavnik komande vojaškega področja in en predstavnik upravnega organa za narodno obrambo. Torej tričlanska izpitna komisija.

Na izpitu bo vsak rezervni starešina izvelkel listič s šestimi vprašanji. Vprašanja bodo v obliki testa ali pa z že nakazanimi odgovori. Na vprašanja v obliki testa bo treba dati kratek pisni odgovor, na ona druga pa bo potrebno pravičen odgovor samo obkrožiti.

Vprašanja niso težka in jih bo rezervni starešina s poprečnim znanjem lahko rešil že v nekaj minutah.

Za rezervne starešine naše občine bodo izpiti od 20. do 24. januarja 1971.

Za vse tiste, ki se v teh dneh iz opravičenega razloga izpitov ne bi mogli udeležiti, kakor tudi za tiste,

ki izpita prvič niso opravili in bi ga želeli ponavljati, bo občinski odbor ZRVS Laško organiziral izpit dne 31. januarja 1971 od 8. do 12. ure v Vojno-medicinskem zavodu Rimske Toplice.

Vsak povsem pravičen odgovor prinaša pet točk. Manj pravični ali nepravilni odgovori pa seveda manj ali nič točk. Kriterij ocenjevanja je enak za vso Slovenijo. Vprašanja so za rezervne oficirje in podoficirje enaka. Razlika je le v ocenjevanju.

Tako bodo morali za odličen uspeh imeti rezervni oficirji 28 do 30 točk, medtem ko bo za isti uspeh pri rezervnih podoficirjih zadostovalo že 25 točk. Slabo oceno bodo prejeli rezervni oficirji že pri 13. točkah, rezervni podoficirji pa pri 9. točkah.

Trud in delo za pozitiven uspeh bo rezervnim starešinam poplačan s šestimi dnevi vojaških vaj, katere jim bo upravni organ za narodno obrambo vpisal v vojaške dokumente.

RUDI VREČAR

ZAKAJ TAK (NE) RED?

Ni dolgo tega, ko me je pot zanesla v čakalnico zobozdravstvene ambulante v Laškem. Kar verjeti nisem mogel, ko sem v čakalnici videl le 2 pacienta. V razgovoru z njima sem izvedel, da imajo pacienti pri zobozdravnikih v Laškem točno določen čas, t. j. dan in uro, kdaj morajo priti ponovno na zdravljenje. Kakor so naročeni, tako jih tudi kličejo v ordinacijo. Pacienti izgubijo v tej ambulanti zato razmeroma malo časa.

V Rimskih Toplicah je slika drugačna, saj je v njej skoraj vedno

veliko pacientov, ki čakajo ker je prej na vrsti tisti, ki prej pride, oziroma prej odda zdravstveno izkaznico. Ker bi bil vsakdo rad čimprej na vrsti, jih pride veliko kar v jutranjih urah in nato čakajo, ker je vrsta pač dolga. Ljudje na takšen način izgubijo veliko dragocenega časa, postajajo nervozni, itd.

Zato vprašujem: ali ne bi kazalo pri zobozdravstvenih storitvah v Rimskih Toplicah uvesti enak red in enako metodo dela, kot jo imajo v Laškem?

—nik

GRADNJA MRLIŠKIH VEŽIC V RADEČAH

S proračunskimi sredstvi, sredstvi delovnih organizacij in drugimi zbranimi sredstvi, bo Krajevna skupnost Radeče začela z gradnjo mrliških vežic.

Gradbeni odbor se temeljito pripravlja na pričetek gradnje. Vsa potrebna gradbena dokumentacija je že izdelana.

Z gradnjo mrliških vežic bo rešen velik problem, ki nastaja ob pogrebi v kraju zaradi vedno gostejšega prometa po ozkih ulicah Radeč ter zaradi blokovnih gradenj.

NASELJE KRAKOVO

V podaljšku stadiona se je pričelo v Radečah širiti naselje, tako imenovano Krakovo. Za ta predel je bil izdelan in sprejet zazidalni načrt v letu 1969, ki predvideva gradnjo približno 60 enostanovanjskih zgradb.

Da bi se gradnja teh hišic na Krakovem lahko uresničila, je nujno izdelati v prvi fazi glavni projekt ceste Center—Krakovo, in jo zgraditi z vsemi ostalimi komunalnimi napravami (kanalizacija, razsvetljava itd.).

Podoben problem je tudi pri uresničenju zazidalnega načrta »CENTER«, kjer gre za cestno povezavo od nekdanje Mlekarne do križišča pri Svobodi.

Tudi za cesto, ki je po zazidalnem

načrtu idejno nakazana, bo treba še izdelati glavni projekt nato pa pričeti postopoma z gradnjo.

LASKO — STARO LETO V NOVEM SNEGU

naše delo 9

JANEZ KRSTNIK VALVASOR IN LAŠKI ŠPITAL (10)

Naziv špitalski mojster so pozneje spremenili v rektor ali direktor špitala. Direktor je imel stanovanje v špitalu. Baron Janez Krstnik Moscon je v oporoki leta 1749 povečal špitalskemu kaplanu plačo za 20 goldinarjev s pogojem, da štirikrat na leto (vsake kvatre) zanj mašuje. Med 6 laškimi duhovniki, ki so v XVIII. stoletju službovali v Laškem, je bil špitalski kaplan oz. direktor na tretjem mestu (prvi je bil nadžupnik, drugi vikar, nato špitalski duhovnik, za njima sta bila oba kaplana, eden za desni breg Savinje do Dola pri Hrastniku, drugi pa za levi breg Savinje od Svetine in Št. Ruperta do Smiklavža, zadnji pa je bil smihelski kaplan).

Leta 1763 je umrl baron Franc Anton Moscon; bil je zadnji lastnik gradu Planina iz Mosconovega rodu. Njegovi dediči so čez 6 let prodali

SEDANJE STANJE CELJSKE ŠPITALSKE CERKVE NA SLOMSKOVEM TRGU 5

Planino na dražbi. Novi lastnik je bil dotedanji najemnik Franc Protasi. Ta se ni več čutil vezanega na Valvasorjevo oporoko in je pri deželni vladi dosegel, da so izbrisali breme vzdrževanega laškega špitala, ki je bilo vknjiženo na planinskem gradu. S tem je prenehala zveza, ki je nad 170 let (1593—1769) vezala laški špital s planinskim gradom. Za špital je bila to velika izguba, saj se je končalo pošiljanje živil in oblek za oskrbovance. Nekaj imovine je špital kljub temu še imel, saj je Val-

vasor ob svoji smrti zapustil špitalu tudi nekaj kmetij v Loki in okrog Dola pri Hrastniku. Ali je špital v tem času še užival direktne dohodka od teh kmetij ali pa jih je že prodal in užival samo denar od prodaje, ni znano. Sedaj je bilo treba z izdatki zelo varčevati. Ko je leta 1788 umrl špitalski kaplan Anton Kugler, njegovega mesta niso več zasedli. Bogoslužna opravila v špitalu (maševanje, pridiganje, molitev) in branje špitalskih pravil je prevzel nadžupnik.

Leta 1797 so prvič zasedli naše kraje Francozi in od tedaj do dokončnega odhoda Francozov v letu 1813 so se v naših deželah vrstili vojni dogodki. V Valvasorjevem špitalu so morali že v začetku vojnih operacij vzeti v oskrbo ranjene in bolne vojake iz švicarskih in francoskih emigrantskih enot. Večino prostorov so zasedli vojaki, tako da se je moral pretežni del špitalskih oskrbovancev naseliti izven špitala. Od tega časa se nikdar več niso vrnili v špital.

Nekako okrog leta 1800 je laška občina vzela v starem špitalu v najem prostore za šolo: eno učilnico in stanovanje za učitelja (do tedaj je bil pouk začasno v župnišču). Občina je plačevala za to 40 goldinarjev letne najemnine. Šola se je iz špitala izselila 1824.

V letu 1808 je vlada razpustila minoritski samostan v Celju in zaplenila njegovo imovino. Ker so minoriti opravljali bogoslužje za stari špital, je tudi ta s špitalsko cerkvijo vred prišel pod zaplembo. To je bil konec starega špitala, ki je obstajal okrog 388 let (približno 1420—1808). Valvasorjev špital sicer ni bil zaplenjen, je pa zaradi vojaške nastanitve bil neuporaben. Laški nadžupnik, ki je opravljal tudi posle kaplana za ta špital, poroča leta 1808, da več ni mogoče voditi špitala: oskrbovanci stanujejo razkropljeni po trgu, niti špitalski mojster ne more več stanovati v špitalu, ker so vojaki tudi njegovo stanovanje popolnoma onesnažili, špitalska cerkev je zapuščena in razpadla. Cerkev so leta 1809 popisali in ocenili in 1810 zaprli. S tem letom je prenehalo bogoslužje za oskrbovance Valvasorjeve ustanove v špitalski cerkvi in tako se je končala zveza, ki jo je imelo 250 let to poslopje z Valvasorjevim špitalom. Valvasorjev fond za oskrbovanje bolnih in

onemoglih je še dalje obstajal in ga je prevzela v upravo laška gospodščina, oskrbovanci so stanovali po drugih hišah, kakor že dotlej, laški nadžupnik pa je v farno cerkev prenesel opravila iz špitalske cerkve: trikrat tedensko je z oskrbovanci še vedno molil pet očenašev za Valvasorja in njegove sorodnike, štirikrat letno je maševal za barona Moscona in nadzoroval špitalske oskrbovance.

Laščani so hoteli špitalsko cerkev obdržati v njeni funkciji in tako ni mogel najemnik zaplenjenih minoritskih posestev vskladiščiti v cerkvi svoje vinske zaloge. Vendar se je končno vlada odločila za opustitev. Oltar so prenesli v podružnici Žalostne Matere božje pri Vojniku, ostalo cerkveno opravilo pa sta si razdelili župnijski cerkvi na Razborju in na Širju, eden od zvonov pa je postal šolski zvonec, stari špital in cerkev sta prešla v zasebno last in novi lastnik, zidarski mojster italijanskega rodu, Giovanni Dellamea, je dal cerkev podreti.

Preden so začeli 1833 s podiranjem, so odprli grobnico in prenesli kosti Janeza Krstnika Valvasorja, njegove žene Emerencijane in barona Janeza Jakoba Moscona na laško pokopališče. Valvasorjev nagrobnik so najprej shranili na graščinskem dvorišču, leta 1839 so ga ob prezidavi kaplanije vzdali v kaplanijo, kjer ga na vrtu še danes lahko vidimo.

(NADALJEVANJE SLEDI)

SEMINAR ZA OBRITNIKE

Strokovni odbor za obrt in gostinstvo pri gospodarski zbornici SRS v Celju prireja enodnevni seminar za obrtnike, ki so dolžni voditi poslovne knjige.

SEMINAR BO V ČETRTEK, 21. JANUARJA 1971 OB 9. URI V DVORANI GOSTIŠČA »HUM« V LASKEM.

Društvo za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam

Na posebni osnovni šoli Laško je bil 18. februarja 1970 ustanovni občni zbor Društva za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam za območje občine Laško. Udeležili so se ga skoraj vsi starši otrok iz posebne šole. Taka udeležba je dokaz več za to, da je bila ustanovitev društva potrebna.

Uvodoma je predaval pedagoški svetovalec za posebne šole prof. Albin PODJAVORŠEK iz Celja o pomenu šolanja duševno prizadetih otrok v posebni osnovni šoli. Po zanimivem predavanju, ki so mu vsi zavzeto sledili, se je razvila koristna razprava, v kateri so bila razčiščena mnoga zelo pereča vprašanja. Starši so se zlasti zanimali za poklicno rehabilitacijo svojih otrok. Sledila je obravnava, sprejem društvenih pravil in volitve.

Na ustanovnem občnem zboru je bila izrečena posebna zahvala republiškem odboru Društva za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam, ki je z dvema finančnima dotacijama pomagal posebni osnovni šoli v Laškem pri nakupu učil in opreme za šolsko delavnico.

Novoustanovljeni odbor društva, v katerem dela več kot polovica učiteljev posebne šole in nekateri starši, je na svoji prvi seji sprejel program bodočega dela. Med najvažnejše naloge, ki si jih je odbor zadal, spada prosvetljevanje staršev prizadetih otrok, kakor tudi skrb za poklicno rehabilitacijo otrok iz posebne šole.

Da bi našim staršem čimbolj približali otroka, jim nudimo brošure

o duševni prizadetosti, ki so nam na voljo. Skoraj polovica staršev se je naročila tudi na ZBORNİK društva za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam SR Slovenije. Skrbni starši bodo v njem našli mnogo napotkov, oziroma pobud za ravnanje s svojimi otroki.

Ze na ustanovnem občnem zboru so se starši izrazili, da bi želeli več predavanj v zvezi s problemi svojih otrok, zato smo v novem šolskem letu, in sicer v mesecu novembru, ponovno organizirali vzgojno predavanje. Spet je predaval prof. Albin Podjavoršek. Tokrat je staršem govoril o pomenu vzgoje prizadetega otroka v predšolski dobi in v prvih letih šolanja. Tudi to predavanje je starše zelo zanimalo.

V šolskem letu 1969/70 so bili učenci osmega razreda posebne šole na obvezni delovni praksi. Delovne organizacije v Laškem so pokazale ve-

liko razumevanja za naše otroke in so jih na prakso sprejele. Ob koncu prakse so se pohvalno izrazile o njih, saj so bili na delovnih mestih vsi zelo prizadevni in disciplinirani. Nekateri so po končani šoli v teh delovnih organizacijah dobili stalno zaposlitev, medtem ko so nekateri ostali brez nje. Organizacijam, ki so sprejele absolvente posebne osnovne šole na prakso ali v službo, gre vse priznanje in zahvala. Vendar želimo, da bi bilo v prihodnje še več razumevanja za naše otroke, zlasti takrat, ko iščejo zaposlitev. Sicer bi lahko bilo vse naše prizadevanje in dolgoletno šolanje otrok na posebni šoli zaman. Nikakor pa ne smemo pustiti, da bi to bilo. Posebna šola in društvo si bosta še nadalje prizadevala in storila vse, kar bo v njihinih močeh. Želimo pa še pomoči od drugod.

STANA KOSEC

PRI KS RADEČE KOMISIJA ZA UREDITEV NASELJA

Krajevna skupnost Radeče si zelo prizadeva, da bi bil kraj lep, urejen, čist in svež.

V ta namen je bila pri KS imenovana 7-članska komisija (sestavljena iz predstavnikov Krajevne skupnosti, Turističnega društva, sekcije Hortikulturnega društva ter komisije za ureditev naselja pri KS) — ki je v času praznovanja krajevnega praznika izdelala točkovni sistem in po njem tudi ocenjevala:

1. za urejene dostopne steze in prehode 1 točko
2. za urejenost vrtov in ograj 2 točki
3. za okrašena okna s cveticami 3 točke

4. za izobešeno zastavo (v času praznovanja) 1 točko
 5. za čistočo sploh 3 točke
- SKUPAJ 10 točk

Za pridobitev vseh desetih točk bo podeljena pohvala. (Rezultati ocenjevanja bodo objavljeni v prvem biltenu SZDL)

Iz sklada za uporabo mestnih zemljišč je Krajevna skupnost Radeče financirala asfaltiranje pločnikov ob glavnem cestišču — od savskega mostu do pokopališča ter cestno razsvetljavo od »Mlekarnice« do mostu pri Krežetu.

Novo cestno razsvetljavo z živosrebrnimi svetlobnimi telesi so postavili tudi od stolpčiča 20 a do VPD; začasno — preprosto cestno razsvetljavo pa so napeljali ob cestišču, ki vodi v naselje Krakovo ter na Brione.

Iz tega sklada je bila financirana tudi ureditev pločnika od Jadrana do Laznika.

VIDA KREZE

DEDEK MRAZ V LAŠKEM IN RADEČAH

Ze smo sredi novoletnega vrveža, ki se odraža pri nakupu po naših trgovinah v okrašenih izložbah in drugje. Oči naših otrok so polne novoletnih želja in pričakovanj.

Organizatorji novoletne jelke se vsako leto ukvarjamo s problemi, kako pripraviti novoletno praznovanje, ki zahteva tudi precejšnja finančna sredstva. Morda smo nespretni in tako pripravljajo praznovanje otrokom po delovnih kolektivih in posebej po naših šolah in varstvenih ustanovah. Glede sredstev se šole obračajo na delovne kolektive in organizacije in tako izgublamo voljo že tam, kjer še na sam način praznovanja premalo mistimo.

Letos je Radečanom že uspelo, da bo v kraju enotno praznovanje v okviru šole, zato bo organizacija novoletne jelke pri njih lažja.

V Laškem pripravljajo šola praznovanje s prihodom dedka Mraza na prostem z željo, da bi dali otrokom več zabavnega programa in srečnega novoletnega razpoloženja; obdarili pa bi jih s kolektivnimi darili, ki imajo trajnejšo vrednost.

Pri tem je šola odvisna od svojih patronatov, da jih bodo finančno podprli; sami delovni kolektivi v Laškem pa pripravljajo še interna praznovanja.

Zelimo, da bi se v prihodnje združili in vsem otrokom poskrbeli enotno in lepo praznovanje.

Prav tako se bomo letos potrudili, da bi bili naši otroci ob novoletni jelki srečni.

KREDITNA BANKA CELJE

BANKA VAŠEGA ZAUPANJA

KMETIJSKA ZADRUGA LAŠKO

PROIZVAJA V LASTNI IN KOOPERACIJSKI PROIZVODNJI KMETIJSKE
IN ŽIVILSKE PROIZVODE, PROIZVAJA MESO IN MESNE IZDELKE, NUDI
REPMATERIAL, POTROŠNO BLAGO VSEH VRST, AVTOMOBILSKE IN
STROJNE USLUGE

GIBANJE PREBIVALSTVA V OBČINI

SMRTI:

- PAVLINČ Anton, (76), upokojenec, Ve-
like Gorelee 11;
- ZUPANČ Marija, (65), gospodinja, La-
hovgraben 19;
- DEZELAK Karl, (46), upokojenec, Lip-
ni dol 3;
- RAVTAR Franc, (79), preužitkar, Ma-
rijina vas 30;
- SANTEJ Branko, (1 dan), Laška vas
13;
- SANTEJ Milan, (1 dan), Laška vas 13;
- ROMIH Marija, (86), preužitkarica,
Trobní dol 47;
- LESKOŠEK Terezija, (64), gospodinja,
Marija Gradec 23;
- MUŠERLIN Jernej, (78), upokojenec,
Rečica 13 b;
- GRESAK Ivan, (63), upokojenec, Hu-
da jama 14;
- DEZELAK Karl, (46), upokojenec,
Lipni dol 3;
- RAVTAR Franc, (70), preužitkar, Ma-
rijina vas 30;
- BLATNIK Martin, (62), upokojenec,
Vodiško 12;
- PLOJ Alojzija, (71), gospodinja, Glo-
boko 5;
- TASKER Leopold, (32), ključavničar,
Lokavec 4a;
- BREGAR Matija, (75), kmet, Vrhovo
št. 45;
- PLAZNIK Karl, (58), upokojenec,
Njivice 10;
- DEBELAK Marija, (77), gospodinja,
Radeče 39;
- GREGORČIČ Terezija, (78), gospodinja,
Njivice 20;
- KRANJC Jožefa, (55), gospodinja,
Brunk 5;
- ROTAR Ivan, (12),
- CIGOLE Mihael, (71),

CELJSKE LEKARNE

z lekarnami: Celje, Žalec, Rogaška Slatina, Slovenske Konji-
ce, Sentjur, Laško in Radeče

se priporočajo za naročila

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA JANUAR 1971

V januarju 1971 bo dežurna služba Veterinarske postaje Laško poslo-
vala po naslednjem razporedu:

1971	Zivinozdravnik	TELEFONSKA Številka
1. 1. — 3. 1.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979
9. 1. — 10. 1.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979
16. 1. — 17. 1.	Malensek dr. Slavko, Laško	73-996
23. 1. — 24. 1.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(klicati postajo LM Radeče)
30. 1. — 31. 1.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do
7. ure zjutraj drugega dne.

Dežurni veterinar opravlja umetno osemenjevanje v času dežurstva
na poziv lastnika plemenice na določenem mestu.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA JANUAR 1971

V času od 1. do 31. januarja 1971 bo dežurna služba zdravnikov za področje
Laško in Rimske Toplice (od sobote popoldne do ponedeljka zjutraj tudi za območje
Radeče) in k temu spadajoče okolice poslovala po naslednjem razporedu:

1971	Zdravnik
1. 1. — 3. 1.	Pečar dr. Samo
4. 1. — 10. 1.	Velikonja dr. Tone
11. 1. — 17. 1.	Dolanc dr. Jože
18. 1. — 24. 1.	Pečar dr. Samo
25. 1. — 31. 1.	Velikonja dr. Tone

Potrebni obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih do 12. ure.
Vsi bolniki in poškodovanci, ki jim je potrebna nujna zdravniška pomoč, naj se
javljajo izven rednega delovnega časa dežurnim v ambulanti.

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja
Skupščina občine Laško — Urejuje
uredniški odbor — Glavni in odgovorni
urednik Lev TICAR — Uredništvo in
uprava: Laško 1, telefon 73-045, inter-
na številka 4 in 6 - Cena za posamez-
no številko 1 din - Ziro račun pri
Službi družbenega knjigovodstva,
podružnica Laško št. 5071-637-55 —
Rokopise, objave in oglase za vsako
številko sprejemamo do 15. dne v
meseču — Nenaročenih rokopisov
ne vračamo. Tisk in klišej GP
Cetis Celje